

ה"ת 21971/10/21 - שיראל סוכנות לביטוח פנסיוני, שירן שמיר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 21971-10-21 שיראל סוכנות לביטוח פנסיוני ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני מבקשים	כבוד השופט בן ציון ברגר
נגד משיבים	
1. שיראל סוכנות לביטוח פנסיוני	
2. שירן שמיר	
מדינת ישראל	

החלטה

1. בפני בקשה להשבת תפוס - רכב מסוג ניסאן X-TRAIL "מ.ר 534-17-202 (להלן: "הרכב") הרכב נתפס ע"י משטרת ישראל ביום 19.7.2021, בעקבות חשד שבוצעה באמצעותו עבירה פלילית.
2. המשיבה מחזיקה ברכב, מאחר שככל הנראה בכוונתה להגיש בקשה לחילוטו עם סיום ההליך הפלילי בעניינו של הנאשם.
3. ביום 2.8.2021, הוגש כנגד הנאשם רפי טעאון, (להלן: "הנאשם") כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות התפרצות, רכוש והחזקת סם לצריכה עצמית. הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו תוך שהוא מפר הוראה חוקית שניתנה על ידי כבוד השופטת פיינסוד - כהן (במסגרת מ"י 4584-07-21). בהתאם להוראה החוקית, היה על הנאשם לשהות באותה העת במעצר בית ברחוב הלוטם 4 בקרית ביאליק, שם הוא מתגורר עם בת זוגו שירן שמיר. (להלן: "שירן")
4. כמתואר בכתב האישום, הנאשם התפרץ לבתי עסק, תוך שימוש בחפץ הנחזה ללום, באמצעותו פתח את דלתות בתי העסק. לאחר כניסתו לבתי העסק, גנב הנאשם כסף מקופות בתי העסק ונמלט מהמקום. לצורך ביצוע העבירות כאמור, הסתייע הנאשם ברכב הן לצורך אחסון הכסף הגנוב והן לצורך הימלטות מהמקום.
5. המבקשת 1 היא סוכנות לביטוח פנסיוני, (להלן: "המבקשת 1"). המבקשת 2 היא בת זוגו של הנאשם ולטענתה, מנהלת סוכנות הביטוח (המבקשת 1) שהרכב היה בשימושה הבלעדי (להלן: "המבקשת 2").
6. המבקשת 1 טענה כי בת זוגו של הנאשם - שירן, משמשת כמנכ"ל במבקשת 1. לדברי המבקשת 1, הרכב נרכש על עמוד 1

ידה ביום 7.4.2021. הרכב נמסר לשימושה האישי של שירן. בפועל רשום הרכב על שמו של מר אלי בניסטי שהוא הבעלים של המבקשת 1. הסיבה לכך נעוצה בסירובה של חברת "מימון ישיר" לתת מימון לרכב של חברה.

7. לדברי המבקשת 1, הרכב משועבד כולו לחברת "מימון ישיר". לפיכך, גם אם יוחלט לחלט עם סיומו של ההליך המשפטי כנגד הנאשם, הרי שקודם יהיה על המשיבה להחזיר את ההלוואה לחברת "מימון ישיר" שבגינה נרשם שעבוד על הרכב ולכן, לא יישאר כסף שיוכל לעבור לקופת המדינה. המבקשת 1, הוסיפה שביום 17.7.2021, לקח הנאשם את הרכב ללא ידיעתה או רשותה של שירן.

לאור כל האמור, טענה המבקשת 1 כי אין מקום לחלט את הרכב.

8. מנגד טענה המשיבה, שהנאשם מסר במהלך חקירתו שגם הוא עושה שימוש ברכב ושכל הרכוש ששייך לבת זוגו שירן שייך גם לו ולהפך. לדברי המשיבה, הדברים מקבלים משנה תוקף, אף מעדות המבקשת 2, לפיה ברשותה שני מפתחות לרכב. מפתח אחד נמצא בחזקתה ומפתח שני נמצא בבית בו התגוררה עם הנאשם.

9. המשיבה אף טענה שלמרות שהרכב רשום על שמו של מר אלי בניסטי, לא הבעלות הפורמלית ברכב קובעת, אלא הבעלות המהותית, קרי זהות המשתמש בפועל. בנסיבות המקרה, ישנן די הוכחות לכך שהנאשם נהג מנהג בעלים ברכב ולפיכך יש לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

המתווה הנורמטיבי

10. סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפקודה**") קובע את סמכות המשטרה לתפוס חפצים:

"(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה."

סעיף 34 לפקודה קובע כי "**על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין-משטרה בדרגת מפקח-משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית-משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו."**

ואילו סעיף 39(א) לפקודה קובע את הסמכות לחלט חפץ שנתפס לפי סעיף 32 לפקודה:

"על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם."

11. ההלכה הנוהגת בסוגיית האיזונים שעל בית המשפט לבצע בעת הכרעה בבקשה להחזרת תפוס, נידונה בין השאר בבש"פ 342/06 לרגו עבודות עפר בעמ' נ' מדינת ישראל (12/03/2006) (להלן: "פרשת לרגו") :

"כשם שלענין מעצר תיבחן השאלה האם קימת עילת מעצר, ואם כן, האם ניתן להגשים את תכליתו באמצעות חלופה שפגיעתה פחותה, כך הוא ביחס להמשך החזקת חפץ תפוס. יש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בידי המשטרה; ואם כן, האם ניתן להגשים את תכלית התפיסה באמצעות שחרור החפץ בכפוף להגבלות מידתיות אשר תגשמו את התכלית הטמונה בתפיסה, בד בבד עם מיתונה והחלשתה של הפגיעה בזכות הקניין של האדם. השאלה היא, במילים אחרות, אם קימת "חלופת תפיסה" אשר תגשים את מטרת התפיסה בדרך שתפגע פחות בזכות קניינו של בעל הזכויות בנכס."

נוסף על כך, לצורך הכרעה בגורלו של התפוס טרם סיום ההליכים המשפטיים, יש לנסות ולהתחקות אחר תכלית התפיסה. ישנם שלוש תכליות עיקריות העשויות להצמיד מקור של סמכות לתפיסת חפץ: תפיסה למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירה; תפיסה למטרת חילוט ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראיה בבית משפט. (ראו: "פרשת לרגו, שם, בעמ' 10)

לפיכך, לצורך הכרעה בבקשה להחזרת תפוס, נדרש למעשה לבחון ראשית, האם המשך החזקת התפוס בידי המשטרה משרתת תכלית המשתלבת עם מקור הסמכות לתפיסה. ככל ששאלה זו תענה בחיוב, יש לבחון האם ישנה אפשרות לשחרר את החפץ באופן ובתנאים שיש בהם כדי להשיג את תכלית התפיסה מחד ואת מימוש זכות הקניין של הפרט מנגד.

מן הכלל אל הפרט

לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים ושמעתי עדויות מטעם המבקשת והמשיבה, אני סבור שיש מקום לשחרר את הרכב ולהלן אפרט טעמי:

א. החזקת הרכב במקרה זה נועדה לצורך מתן אפשרות למשיבה להגיש בקשת חילוט, בהתאם לתוצאות ההליך

הפלילי. תפיסה זו נועדה למעשה לאפשר למערכת אכיפת החוק לממש סמכות של ענישה, על ידי חילוט החפץ שנעשה בו שימוש תוך כדי ביצוע העבירה. גישת המחוקק במקרה זה גורסת, כי פגיעה בזכות הקניין של הנאשם לגבי חפץ שנעשה בו שימוש במסגרת ביצוע העבירה, מבטאת עונש ראוי בנסיבות מתאימות. (ראו בעניין זה גם: **פרשת לרגו**, בעמ' 11)

אף על פי כן, במקרה דנן הוכח כי הרכב משועבד כמעט במלואו לחברת המימון. דהיינו, שקודם לחילוטו, יהיה צורך להחזיר לחברת המימון את ההלוואה ולא תישאר כמעט יתרה שניתן יהיה לחלט. מכאן, שהמשך החזקת הרכב אינה משרתת את תכלית התפיסה - האפשרות לחלט את הרכב. שכן כאמור, לאחר החזר ההלוואה לא יהיה ערך כמעט לשווי שניתן יהיה לחלט. יש לזכור בהקשר זה שבניגוד להלוואות שניתנו למימון רכישת רכב ואשר נושאות ריבית, הרכב בסיום ההליך המשפטי כנגד הנאשם יהיה רכב משומש שערכו יורד על פי כל מחירון רכב מקובל ובהקשר זה אף יש להוסיף שיתכן אף שמכירת הרכב במסגרת הליכי מכירת תפוסים תימכר לנוכח ההליך במחיר מופחת משווי שוק. כך או כך, התמורה שתתקבל בעד מכירת הרכב ספק אף אם תספיק להשבת יתרת ההלוואה.

ב. הרכב אינו רשום על שם הנאשם, אלא על שם מר אלי בניסטי. אף על פי כן, אני מקבל את טענתה של שירן (המבקשת 2), שנתמכה ע"י עדותו של אלי בניסטי לפיה, הרכב נמצא בשימושה בפועל. אלי בניסטי רשום כבעלים של המבקשת 1 ונטען כי שירן משמשת כמנכ"ל המבקשת 1. ניתן לראות כי בהסכם הזמנת הרכב, מופיע שמה של המבקשת 1 ולא שמו של אלי בניסטי. כמו כן, הוגש "**טופס בקשה לרישום רכב שלא על פי טופס הזמנת הרכב**", במסגרתו ביקשה המבקשת 1 כי הרכב יירשם על שמו של אלי בניסטי ולא על שמה. בכל אלה, יש כדי לתמוך בעדותם של המבקשת 2 ושל אלי בניסטי, לפיה הייתה סיבה שמנעה מהם לרשום את הרכב על שם המבקשת 1.

כמו כן, ידוע כי רישום של רכב במשרד הרישוי אינו רישום מוחלט (רישום דקלרטיבי) וניתן להוכיח בראיות כי הבעלות ברכב שייכת בפועל לאדם אחר. (ראו גם: ע"א 492/64 **לוי נ' וייס** (29.4.1995))

מעבר לכך, המבקשת 2 העידה כי הנאשם נטל את הרכב ללא רשותה והיא זו שהודיעה בזמן אמת למשטרת ישראל כי הנאשם יצא ממעצר בית ועל כך שנטל את הרכב. אני סבור שיש בכך כדי לחזק את גרסתה של המבקשת 2. למעשה, הראיה היחידה הקושרת את הנאשם לרכב, היא עדותו שלו, לפיה כל הרכוש ששייך לו שייך לשירן. אני סבור שדי בעדות זו על מנת לבסס זיקה של הנאשם לרכב. יתרה מזאת, יש לזכור שגם אם יש לנאשם זיקה כלשהי לרכב אזי מדובר בזיקה חלשה מאוד נוכח השעבוד הרובץ על הרכב המקנה לחברת המימון זכות ראשונים על הזכויות ברכב לא רק במקרה של אי תשלום ההלוואה אלא במקרה של נזק רכוש לרכב.

בהקשר זה אוסיף, כי אני דוחה את הטענה לפיה העובדה שהמבקשת 2 החזיקה מפתח אחד ברשותה ואחד בבית, מוכיחה גם היא את הזיקה של הנאשם לרכב. הפעולה של החזקת מפתח נוסף של הרכב במקום כלשהו בבית, אינה יכולה לבסס כשלעצמה את הזיקה של הנאשם לרכב. לרוב, האדם שעושה שימוש ברכב, אינו נושא עמו יותר ממפתח אחד של הרכב ואין בכך כדי להוכיח דבר.

12. בטרם סיום אציין, כי המבקשות או מר אלי בניסטי שאינו צד להליך יכולים להפסיק את תשלומי ההלוואה מה שיביא באופן מידי להפעלת השעבוד ומכירתו על ידי חברת המימון, היבט זה של כוח השעבוד המלא על הרכב מאיין במידה רבה את כוחו של החילוט.

13. **לאור האמור, אני סבור שהמשך החזקת הרכב פוגעת בצורה שאינה מידתית בזכות הקניין של המבקשת ואינה מתיישבת עם תכלית התפיסה. לפיכך, יש מקום לשחרר את הרכב.**

14. **המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים.**

ניתנה היום, ה' כסלו תשפ"ב, 09 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.